

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 72783-12-20 מדינת ישראל נ' הוכמן

לפני **כבוד השופטת אליאנא דניאלי**

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עידן הוכמן

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע בריבוי עבירות של הטרדה מינית והתנכלות, בניגוד לסעיף 3(א)5(א) יחד עם סעיף 5(א) בחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח – 1998 (להלן: "החוק למניעת הטרדה מינית"), ובריבוי עבירות של פגיעה בפרטיות, בניגוד לסעיף 5 בנסיבות סעיף 2(4) בחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א – 1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות").

כותרות העבירות בהן הורשע הנאשם אין בהן כדי ללמד על עוצמת הפגיעה אותה הסב לנפגעות רבות, כפי שיפורט להלן.

כתב האישום המתוקן מייחס לנאשם הפעלת מספר חשבונות משתמש ב"טלגרם", מערכת להעברת מסרים מידיים ברשת האינטרנט, המאפשרת שליחת הודעות, תמונות, סרטוני וידאו, ועוד. בכתב האישום הובהר כי מאפייניה העיקריים של הטלגרם הם הפרטיות והאנונימיות שהיא מאפשרת למשתמשיה. המסרים בה מוצפנים, וככלל נשמרים על גבי שרתי החברה, ובהתאם להגדרות המשתמש גם במכשירי המשתמשים.

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן המייחס לו במסגרת שני אישומים הפעלת מספר חשבונות משתמש בטלגרם, על מנת להקשות על איתורו. בין 16.6.19 ועד יום מעצרו, 6.11.19, יצר הנאשם את קבוצת הטלגרם "תוצרת כחול לבן" ולקח חלק דומיננטי בתפעול וניהול 4 קבוצות טלגרם נוספות.

הנאשם פעל, בין היתר, תוך שימוש בשמות שונים ומגוונים בחשבונות המשתמש, כמתואר בחלק הכללי לכתב האישום.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 72783-12-20 מדינת ישראל נ' הוכמן

מעובדות האישום הראשון עולה כי ביום 16.6.19 או בסמוך, הקים הנאשם את קבוצת הטלגרם "תוצרת כחול לבן", כקבוצה פתוחה להצטרפות. מטרת הקבוצה וייעודה היו הפצה של סרטונים ותמונות בהן נראות נערות ונשים ישראליות בעת ביצוע אקטים מיניים, או בתמונות חשופות המתמקדות במיניותן, שלא בידיעתן או הסכמתן. הנאשם קבע את חוקי הקבוצה ובין היתר ציין בהודעה שהוצגה בקבוצה באופן קבוע, כי "יעיף" מהקבוצה את מי שלא ממלא אחר חוקיה, את מי ש"ילכלך" על הקבוצה, דרש לשלוח תמונות של נשים ישראליות ולא מחו"ל, ועוד.

מרבית התכנים המיניים בקבוצה פורסמו על ידי הנאשם, ובנוסף שלט הנאשם גם בתכנים שפורסמו על ידי אחרים בקבוצה, כך שיכול היה להסיר תכנים אלו, לצרף משתמשים חדשים ולהסיר משתמשים קיימים. הנאשם, כיוצר ומנהל הקבוצה, עודד משתמשים אחרים להפיץ תכנים מיניים בעצמם, ולשלוח לו ולמנהל אחר בקבוצה, תוכן מיני "נדיר" שימש "דמי כניסה" לקבוצת טלגרם סגורה שהגישה אליה מוגבלת. בקבוצה זו פורסמו לטענת המנהלים תכנים מיניים "יחודיים", שלא הופצו בקבוצה "תוצרת כחול לבן".

בין ה-16.6.19 ועד 15.11.19 הצטרפו לקבוצה "תוצרת כחול לבן" למעלה מ-16,400 משתמשים ופורסמו בה למעלה מ-3,000 תמונות וסרטונים המכילים תכנים מיניים של נשים ישראליות, לרבות קטינות, בין היתר כשהן מבצעות אקטים מיניים, ללא ידיעתן והסכמתן, ובנסיבות שיש בהן כדי להשפילן ולבזותן.

לצד פרסום התכנים המיניים בקבוצה, פורסמו שמותייהן ופרטי הזיהוי שלהן, אשר נלקחו בדרך כלל מהרשתות החברתיות, ללא ידיעתן או הסכמתן, על מנת להוכיח כי מדובר בנשים ונערות ישראליות ולא בחומר פורנוגרפי מרחבי העולם. חלק נכבד מהתכנים המיניים שפורסמו הופצו על ידי הנאשם בעצמו.

במעשיו, פרסם הנאשם בעצמו ובצוותא עם אחרים, בקבוצת הטלגרם, לכל הפחות 2,304 תמונות ו-836 סרטונים המתמקדים במיניותן של נשים, נערות ואף קטינות ישראליות, שלא בהסכמתן, ופגע בפרטיותן, בעצמו ובצוותא עם אחרים, בכך שפרסם תצלומים הכוללים את פרטיהן האישיים ברבים בנסיבות בהן עלול הפרסום להשפילן או לבזותן.

בהתאם לעובדות האישום השני עולה כי בתקופה הרלבנטית פרסם הנאשם בקבוצת הטלגרם, לרוב בעצמו באמצעות חשבונות המשתמש, ומקצת בצוותא עם אחרים, מאות תמונות וסרטונים המכילים תכנים מיניים וכן פרטים אישיים, לרבות דרכי יצירת קשר, של נשים וצעירות ישראליות, ובין היתר של 47 הצעירות המפורטות בנספח לכתב האישום, ללא ידיעתן והסכמתן.

בעקבות הפרסומים שבוצעו, בין היתר בקבוצות הטלגרם "תוצרת כחול לבן", "תוצרת כחול לבן זיהויים", "המנוש כחול לבן פתוחה", "המנוש WORLD" ו"ישראליות שוות", נגרמו לנשים נזקים משמעותיים. חלק מהנפגעות דיווחו על דכאון או חרדה, ומקצתן פנו לטיפולים פסיכולוגיים; חלק מהנפגעות תיארו קשיים ביציאה למרחב הציבורי, ביכולת להירדם בלילות, במתן אמון בבני המין

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 72783-12-20 מדינת ישראל נ' הוכמן

השני ועוד; הנפגעות דיווחו על הטרדות רבות, לרבות מיניות, אותן הן חוות עד היום ברשתות החברתיות כתוצאה מהפרסומים, ולעתים אף מחוץ למרחב המקוון.

מתוך 47 הצעירות המפורטות בנספח לכתב האישום, פרסם הנאשם תמונות וסרטונים המתמקדים במיניותן של לכל הפחות 42 צעירות ישראליות, בנסיבות שיש בהן להשפילן או לבזותן ומבלי שניתנה הסכמתן לפרסום. בנוסף, הנאשם פרסם ללא הסכמתן, תצלומים ופרטים אישיים, לרבות דרכי יצירת קשר של לכל הפחות 34 צעירות ישראליות, בנסיבות בהן הפרסום עלול להשפילן או לבזותן.

לכתב האישום צורף נספח המלמד על תוכן הסרטונים והתמונות ועל הפרטים האישיים שפורסמו לגבי המתלוננות. הסרטונים והתמונות הציגו, בין היתר, את המתלוננות כשהן מבצעות בעצמן אקטים מיניים, מאוננות, מצולמות כשהן עירומות לחלוטין ואיברי המין שלהן גלויים, מקיימות יחסי מין, מבצעות מין אוראלי, אזוקות ועוד.

הנאשם הודה בכתב האישום בחודש ינואר 2023. הוסכם בין הצדדים כי יחולט הציוד המפורט בכתב האישום, והנאשם הופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן, הגם שהובהר כי עמדת המאשימה למאסר ממש.

כן הוצהר כי אין ראיות לפיהן הנאשם הוא המפיץ הראשוני של התכנים.

יאמר כבר עתה כי חרף הפניית הנאשם, לבקשתו, לקבלת תסקיר, מלמד התסקיר שהוגש ביום 3.8.23, כי שירות המבחן יצר קשר עם הנאשם במועדים שונים, באמצעות פנייה ישירה אליו והן באמצעות עורך דינו. ואולם הנאשם ביטא התנגדות לשיתוף פעולה ולהגעה לפגישה.

עלתה התרשמות ראשונית מקושי בויסות רגשי ותוקפנות שהופנתה כלפי קצינת המבחן.

נסיון להסביר לנאשם את חשיבות ההגעה לפגישה, לא צלח.

בשיחה עם בא כוחו הקודם של הנאשם צוין כי הנאשם אינו משתף עמו פעולה, ואף ניתק עמו את הקשר, כשהוא מבטא כלפיו מחשבות רדיפה.

בשיחה עם אבי הנאשם, הוא תיאר התדרדרות במצבו הנפשי של בנו, אי נטילת טיפול תרופתי כנדרש, הסתגרות בחדרו, מחשבות רדיפה, והערכתו כי הנאשם במצב נפשי ירוד, לצד יחסים מתוחים השוררים בבית. האב טען כי אמו של הנאשם מסרבת לאשפוזו, וכי נוכח התנגדותה והיעדר שיתוף פעולה מצד בנו, הוא מתקשה לקדם את הפנייתו לבדיקה פסיכיאטרית.

במצב דברים זה, לא עלה בידי שירות המבחן להגיש תסקיר מפורט.

אל השתלשלות האירועים לאחר הגשת התסקיר האמור, ודחיות מרובות שנגרמו בדיונים בשל התנהלות הנאשם, אתייחס בהמשך גזר הדין.

במועד הטיעונים לעונש הגישה המאשימה 6 תצהירי נפגעות עבירה.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 72783-12-20 מדינת ישראל נ' הוכמן

עיון בששת התצהירים מציייר תמונה דומה וכואבת של שש נשים בלבד מתוך עשרות הנשים בהן פגע הנאשם. למרבה הצער די בתיאורן כדי ללמד על פגיעתן המשמעותית ממעשי הנאשם. יובהר כבר עתה כי אין המדובר רק בנזק בגין מעשים שכבר נעשו, אלא בנזק המתקיים כל העת, ונוצר שוב ושוב, משאנשים נוספים נחשפים לתמונות ולסרטונים, וכן נוכח חשש המתלוננות מפני זיהויין העתידי. הנפגעות חוששות פן תזוהנה עת הן יוצאות אל הרחוב, פוגשות באנשים חדשים, וכן חששן שמא גם אנשים המוכרים להן, ובהם בני משפחה וחברים לעבודה, עלולים להיחשף לסרטונים ולתמונות, אשר עדיין עוברים ברשת מיד ליד – באופן וירטואלי אך ממשי מאד.

התצהירים מלמדים על עומק הפגיעה משפורסמו פרטי המתלוננות, באופן שהביא אנשים רבים ליצור עימן קשר, ולהטרידן על בסיס יומי – הטרדות שנמשכות גם כיום. המצהירות הביעו חשש כי תאלצנה להסתתר כל חייהן, ופירוט – כל אחת בהתאם לתסמינים מהן היא סובלת, כי לאחר הפרסום הן נמנעו לצאת את ביתן, סבלו מהפרעות אכילה, חוו מחשבות אובדניות, פגיעה בביטחון העצמי ודימוי עצמי ירוד עד כדי דיכאון קליני, ואובדן אמון באחרים. כן דיווחו על תסמינים נוספים ובהם צריכת אלכוהול בכמות מופרזת, סיוטי לילה, פחדים בחיפוש עבודה, חוסר אונים, מעבר דירות תכופ, רצון לעזוב את הארץ, וחוסר מנוחה.

אחת המתלוננות ציינה כי היא עדיין מזוהה לעיתים ברחוב, נזרקות לכיוונה הערות המערערות את ביטחונה, ומשכך נפגע ביטחונה להלך ברחוב בראש מורם, ולהסתכל לאנשים בעיניים.

נפגעת נוספת תיארה שינוי מתמיד של צורתה החיצונית על מנת שלא תזוהה, וחשש מתמיד מזיהוי.

נפגעת אחרת ציינה כי נגרמו לה נזקים אין סופיים, וביקשה לגזור על הנאשם עונש כואב.

אחרת הבהירה כי מיום האירוע הפגיעות והנזקים לא פסקו. היא תיארה חששות, חוסר בשעות שינה וחרדות, עד כדי טיפול אצל קב"ן ופסיכולוגית, כשהיא בין היתר מתקשה לסמוך על אחרים, וציינה כי נפגעה שמחת חייה, ונגרמו לה כאב והלם מהמעשה, וקושי ביחסיה עם בן זוגה, המתקשה להכיל את המקרה.

עוד כתבה אחת המתלוננות, כי בעקבות הפצת התמונות והפרופיל האישי שלה ברשתות החברתיות, היא הוטרה ברשתות החברתיות במאות הודעות, מחשבונות מזויפים, הודעות שכללו תמונות, הצעות מגוננות, הערות על גופה ומראה, תוך שיתופה במעשי אוננות על תמונותיה, ושליחת תמונות איברי מין. לתחושתה בהודעות אלה שופטים אותה, מציקים לה, משפילים אותה ומזלזלים בה, והיא חווה עקב כך תסמינים פיזיים של דופק מהיר, זיעה קרה, קוצר נשימה וסחרחורת.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 72783-12-20 מדינת ישראל נ' הוכמן

עקב הגעת התמונות לבני משפחתה וחבריה, היא מתקשה להתמודד עם העובדה שאלו ראו אותה בעירום.

הופעת התמונות בכל פעם מחדש גורמת לה לשנאה עצמית והאשמה עצמית והיא חשה שגופה עובר בין כולם כשכל אחד מבצע את זממו. היא נגעלת וחשה מחוללת, וכואבת את העובדה שהתמונות יישארו תמיד ברשת. לדבריה, חייה נהרסו. עוד ציינה, כי בכל פעם בה היא סבורה כי חלפו די שנים על מנת שהסיפור יישכח, הוא צף ועולה מחדש, וכדבריה – "מה שברשת, נשאר ברשת".

אחת המתלוננות ציינה כי מרגע שנחשפה להפצת הסרטון האינטימי שלה, השתנו חייה מקצה לקצה. משפטיה הוצמדו לסרטון, היא נאלצה למחוק כל זכר שלה מהרשתות החברתיות, ועד היום אינה אוזרת עוז לפתוח פרופיל חדש. היא מפחדת פן תזוהה ברחוב, סובלת מנשירת שיער מאסיבית, ומטופלת פסיכולוגית ועל ידי כדורי הרגעה. בעקבות הפרסום התגרשה, שכן בעלה לא יכול היה לשאת את הבושה. בהליך הגירושין נאמר לה כי נוכח הסרטונים, בית הדין הרבני לא ימצא אותה זכאית למזונות או לכספי כתובתה. כל טלפון ממספר לא מזוהה גורם לה לחרדה, היא הפכה לפרנואידי, חרדתית שמא הבוס, עמיתים לעבודה או בחור שאיתו היא יוצאת יראו את הסרטון המיני, ואף חוששת שמא בתה בת ה-10 תיחשף לו ביום מן הימים.

מתלוננת אחרת מסרה כי היא חוששת מכל אדם המתבונן בה ברחוב, שמא ראה את הסרטונים. היא חוששת להסתובב לבדה, לנסוע בתחבורה ציבורית ולהיות במקומות ציבוריים פן תזוהה. גם רצונה לעסוק במשחק – נגוז. היא מסתובבת בעולם בתחושה שגופה אינו שלה ובחשש תמידי, ומתמודדת עם העובדה שאף אנשים שהיא מכירה, ובהם חברים של אביה, שלחו לה הודעות פוגעניות. נעשה נסיון לנצלה עקב הפצת הסרטון ולאיים עליה.

אחרת ציינה כי נחקרה במשטרה כאילו היא אשמה בהפצת התמונות. היא מגיעה מבית דתי, ולאחר הפצת התמונות אמרה לה אמה כי לא תחזיק זונה בבית, וזרקה אותה מהבית. היא ציינה כי התמונות הוצעו תמורת תשלום, והבהירה כי היא סובלת עד היום מפוסט טראומה ומנוזקים נרחבים.

טיעוני ב"כ הצדדים

ב"כ המאשימה התייחס בטיעונו לנסיבות המעשים, ולנוזקים הנרחבים אותן תיארו נפגעות העבירות.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 72783-12-20 מדינת ישראל נ' הוכמן

הוא היפנה לע"פ 5090/18 **מדינת ישראל נ' פלוני**, ניתן ביום 18.11.18 (פורסם בנבו) (להלן: "ע"פ 5090/18"), בו נקבעה רשימת קריטריונים אותם על בית המשפט לשקול בעת גזירת הדין בגין עבירה על "חוק הסרטונים", וביקש ליישם במקרה שלפני.

אשר לטיבו של הפרסום, נטען כי במקרה זה מדובר באלפי תמונות וסרטונים מיניים בהם נראות צעירות ישראליות בערום חלקי או מלא, חלקן בזמן קיום יחסי מין ובעת ביצוע אקטים מיניים אחרים. הוסף כי פרסום פרטי הזיהוי של הצעירות יצר פגיעה מוגברת והעצים את רכיב ההשפלה והביזוי שנבעו ממעשיו של הנאשם, ולפיכך מדובר ברף חומרה גבוה. אשר לאופן הפצת הפרסום וקיומו של תכנון מוקדם, נטען כי מדובר בהפצה שיטתית ולאורך זמן ניכר. הנאשם יצר קבוצה בה הפיץ תכנים מיניים, סייע בניהול ופרסם תכנים מיניים בקבוצות נוספות. הנאשם אף יצר מספר חשבונות משתמש ביישומון הטלגרם על מנת להסוות את פעילותו, ונהג לשנות את שם התצוגה של חשבונות אלו באופן תדיר. אשר לתפוצת הפרסום, נטען כי קבוצת הטלגרם "תוצרת כחול לבן", מנתה בעת המעצר למעלה מ-16,400 משתמשים, במסגרת המעגל הראשון בלבד, כאשר כל אחד מאותם משתמשים יכול היה להעביר הלאה את התוכן המיני שהופץ על ידי הנאשם. הנאשם אף הגדיר את הקבוצה כקבוצה פתוחה ולפיכך לא ניתן לכמת את כמות המשתמשים שצפו בתכנים מבלי להצטרף לקבוצה.

עסקינן בצעירות וקטינות ישראליות בתחילת חייהן הבוגרים, עימן לא היתה לנאשם הכרות מוקדמת. בהקשר זה נטען כי הנאשם ראה בנשים חפץ והיה אדיש כלפיהן וכלפי הנזק שהפרסום הסב להן.

בהתייחס לחומר שהעבירה הפנה ב"כ המאשימה לפסיקת בתי המשפט אשר מאז שתוקן החוק למניעת הטרדה מינית הביעו עמדתם בדבר היד הקשה שיש לנקוט כנגד המבצעים עבירה זו, מתוך הבנה שמאפייני הרשת עלולים להעצים את הפגיעה בקורבנות, וליצור פגיעה קשה, בלתי הפיכה ומתמשכת.

בהפנותו לפסיקה, טען ב"כ המאשימה כי כלל השיקולים המפורטים בה מצביעים על נסיבות ביצוע חמורות במיוחד. נוכח מכלול הנסיבות ביקשה המאשימה לקבוע את מתחם העונש ההולם בין 3 ל – 6 שנות מאסר.

אשר למיקום הנאשם במתחם, נטען כי הוא נעדר עבר פלילי, הודה בעובדות כתב האישום במסגרת הסדר דיוני וחסך זמן שיפוטי. עם זאת, הנאשם בזבז זמן שיפוטי יקר בכך שלא שיתף פעולה עם הפסיכיאטרית המחוזית ועם שירות המבחן, ובכך שבחר שלא להתייצב לדיונים מספר פעמים. נוכח כל האמור, עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש של לפחות 4 שנות מאסר בפועל, לצד קנס ופיצוי לנפגעות העבירה.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 72783-12-20 מדינת ישראל נ' הוכמן

לענין הפיצוי, נטען כי ראוי להשית על הנאשם פיצוי בסך 5,000 ₪ לכל נפגעת עבירה, ופיצוי בסך 3,000 ₪ לכל נפגעת עבירה שהנאשם הורשע בפגיעה בפרטיותה בלבד, בדומה לסכומים שנפסקו בפסיקה.

כן התבקש בהתאם להסכמות הצדדים, להורות על חילוט התפוסים או השמדתם.

לאחר קבלת חו"ד ועדת האבחון, אליה אתייחס להלן, טען ב"כ המאשימה כי חוות הדעת אינה מלמדת על נסיבה כלשהי לקולא המצדיקה התחשבות בנאשם, וכי ההתרשמות היא אף למניפולציה, הגזמה והתחזות. נטען כי לפיכך, אך מחמת ההגינות המאשימה אינה עותרת לעונש גבוה יותר מזה לו עתרה מלכתחילה.

ב"כ הנאשם טען לעונש חודשים ארוכים לאחר טיעוני המאשימה, נוכח דחיות מרובות ולאחר קבלת חו"ד ועדת האבחון.

אשר למעשי הנאשם, הסכים ב"כ הנאשם כי אלו חמורים, וכי למתלוננות נגרמה עוגמת נפש רבה. לצד זאת נטען כי הנאשם היה כבן 21 בעת ביצוע המעשים, ולא היה מודע לחומרת מעשיו ולנזק שנגרם בעקבותיהם. כן נטען כי הגם שחלק מנפגעות העבירות הן קטינות, הנאשם לא היה מודע לכך. נטען כי מתחם העונש הכולל מתחיל במאסר בדרך של עבודות שירות ומסתיים ב-18 חודשי מאסר, וכי הפסיקה אותה הציגה המאשימה חמורה מנסיבות התיק שבפניי.

ב"כ הנאשם טען כי 4 שנים הסתגר הנאשם בביתו, הוא סובל מקשיים חברתיים, לא ביצע עבירות נוספות בתקופה זו, והוא צפוי כעת למאסר ראשון.

נטען כי הנאשם היה ילד דחוי, וכי עקב בושה ותיוג לא טופל. הוא שוחרר מצה"ל לאחר שירות קצר, עבר נסיונות אובדניים, החליף עשרות מקומות עבודה, לא יצא את המיטה תקופה ארוכה, וסבל מדכאוניות וחרדות.

הנאשם הודה במעשיו, חסך את עדות המתלוננות, והכיר בפגיעה בהן. בנסיבות אלו עתר להשית על הנאשם מבחן לצד מאסר.

כן התבקש למקם את הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם, ואף לחרוג ממנו נוכח מצבו הרפואי הנטען, והטענה כי מאסר יהיה לו קשה יותר מאשר לאחרים. לפיכך התבקש להשית על הנאשם לכל היותר שנת מאסר, וכן כי יושת פיצוי מתון, משהנאשם אינו עובד וחי מקצבת המל"ל.

הנאשם, בדבריו האחרונים לעונש, הביע חרטה על מעשיו, טען כי לא היה מודע להשלכות מעשיו על נפגעות העבירה, וכי לא התכוון לפגוע בהן.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 72783-12-20 מדינת ישראל נ' הוכמן

דיון והכרעה

ביום אפל במיוחד, גילתה כל אחת מעשרות נפגעות מעשיו של הנאשם, כי תמונות העירום שלה או סרטונים בהם היא מתועדת בעירום בתנוחות אינטימיות, ואף כשהיא מבצעת מעשים מיניים בוטים, הופצו במספר קבוצות טלגרם, פרוצות לעיניי כל, על ידי הנאשם ואחרים.

נפגעות העבירה נחשפו לעובדה כי פרטיותן הופרה בריש גליי באמצעות פניות בוטות שהגיעו אליהן מגברים שונים, או עם משלוח התמונות והסרטונים אליהן באופן ישיר. לחרדתן הן נוכחו לדעת כי נחשפו לא רק בגופן אלא גם בזהותן, משלסרטונים ולתמונות הוצמדו פרטיהן המזהים, על מנת לאמת את זהותן בפני צרכני סרטונים ותמונות אלו. פרטים אלו כללו בין היתר שמות מלאים, מקום מגורים, עבודה, תמונות נוספות, פרופילים מהרשתות החברתיות, מספרי טלפון, פרטי בני הזוג, ועוד.

כמפורט לעיל, הנאשם הוא שהפעיל מספר חשבונות טלגרם, על מנת להקשות על איתורו וזיהויו. הנאשם הקים את אחת הקבוצות, ולקח חלק דומיננטי בתפעול וניהול 4 קבוצות טלגרם נוספות, בהן פורסמו לכל הפחות 2,304 תמונות ו-836 סרטונים המתמקדים במיניותן של נשים, נערות וקטינות, כשהוא שהעלה לפלטפורמות אלו את מרבית הפרסומים.

בנוסף, קבע הנאשם את חוקי הקבוצות, שלט על תכנים מיניים שפורסמו על ידי אחרים, עודד משתמשים נוספים להפיץ תכנים מיניים בעצמם, ותימרץ כך את מעגל החשיפה והפגיעה, כשהקבוצה אותה הקים כללה בסופו של יום למעלה מ-16,400 משתמשים.

הנאשם גרם במעשיו לפגיעה של לכל הפחות 47 מתלוננות, קטינות ובגירות, עת פעל כאמור באופן מתוכנן ומחושב, תקופה בת כ-5 חודשים. עובדות כתב האישום מלמדות על תכנון מוקדם, עת פתח הנאשם מספר ערוצי טלגרם, השתמש במספר כינויים, קבע כאמור כללים, ידע את המשתמשים בדבר החוקים והכללים, ועוד. עסקינן בנסיבה לחומרה, משאין המדובר בפרסום נקודתי שנעשה בלהט הרגע וללא מחשבה, אלא במעשה מתוכנן ומחושב, כשהנאשם עיוור לעוצמת הפגיעה אותה הסב.

עסקינן במעשים אשר למרבה הצער הפכו בשנים האחרונות, שעה שהמרשתת מהווה חלק בלתי נפרד מחיי היום יום, והיד "קלה על המקלדת", לרעה חולה. תופעה ההופכת נפוצה, קלה לביצוע, ופגיעתה קשה וחמורה, כשהפרסום המשפיל משותף שוב ושוב, נפגעי העבירות אינם מודעים להיקף הפרסום, ואינם מסוגלים לעוצרו ולמוחקו באופן מלא אף כאשר נודע להם הדבר, ואף כאשר נכנסות לפעולה רשויות אכיפת החוק.

הפרסומים הפוגעים עלולים להיות זמינים זמן רב, למעשה לנצח, ולצורך ולהתפרסם מדי פעם, על ידי משתמשים שונים, שאין בינם לבין המצולמות או בינם לבין המפרסם הראשון, כל קשר.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 72783-12-20 מדינת ישראל נ' הוכמן

הפצת תכנים מיניים בכלל, וברשת האינטרנט בפרט, ללא הסכמת המצולמים, במקרה זה מצולמות רבות, נערות ובגירות, והקלות בה ניתן כיום לבצע הפצה זו, פוגעת באופן קשה בקודש הקודשים של צנעת הפרט.

בנסיבות אלו, פוגעים המעשים בערכים החברתיים שעניינם בזכותן החוקתית של המתלוננות להגנה על כבודן, על חירותן, על פרטיותן ועל צנעת חייהן.

חומרה יתרה קיימת בכך שלא רק פניהן וגופן נחשפו ברבים אלא גם פרטיותן האישיים של חלק ניכר מהמתלוננות ודרכי ההתקשרות עמן, כמפורט לעיל.

המחוקק החמיר את הענישה לצד העבירות הנדונות, באופן המשקף את ההבנה החברתית בדבר חשיבות הערכים הנפגעים, לצד העוצמה והחומרה של הפגיעה בהם. שעה שבין המתלוננות מצויות קטינות ונשים צעירות, גדל עד מאוד כובד משקלם של ערכים אלו, נוכח עומק הפגיעה והשלכותיה, המלוות את הנפגעות לאורך חייהן.

בע"פ 5090/18 אשר צוין לעיל, נקבע בענין זה –

"הפצתו של תיעוד מבזה או משפיל המתמקד במיניותו של אדם היא תופעה פסולה מכול וכול. הפצת סרטונים מיניים מבזה את המופיעה בהם – ועל פי רוב זו אישה או נערה צעירה (נורית יכימוביץ-כהן טיפול הרשויות בעבירות של פרסום תצלומים, הקלטות או סרטים בעלי אופי מיני ללא הסכמת המצולם) ("חוק הסרטונים") (הכנסת, מרכז מחקר ומידע, 2018) (להלן: טיפול הרשויות) – תוך חזירה להיבטים הפרטיים ביותר של חייה (השוו למשל לע"א 8954/11 פלוני נ' פלונית, פ"ד סו(3) 691, 770–771 (2014) (להלן: עניין פלונית)). יתרה מכך, היא פוגעת בה מבחינה חברתית פגיעה אנושה, ודאי אם מדובר בנערה בגיל ההתבגרות, והסרטון מופץ בין מכריה. מדובר בגיל שברירי של עיצוב אישיותו של אדם ודמותו (ע"פ 3792/18 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 17 (11.11.2018) (להלן: ע"פ 3792/18)), ופגיעה חמורה כל כך ביסודות הנפש עלולה להוביל לפגיעה ארוכת טווח. נדמה כי מקרים רבים של הפצת סרטונים מתרחשים בגילים רגישים אלו (טיפול הרשויות, עמ' 9), שבהם אדם מגלה את מיניותו ושבהם נודעת חשיבות יתרה לדימוי החברתי ולתגובות של הסביבה הקרובה".

בית המשפט העליון הבהיר באותו ענין כי יש להרתיע את הרבים, נוכח חומרת המעשה והשלכותיו, עת קטינה הוצגה כאובייקט מיני.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 72783-12-20 מדינת ישראל נ' הוכמן

בית המשפט עמד על קלות ההפצה, על הקושי להתחקות אחר המשך ההפצה, על הפגיעה המתמשכת, וקבע קריטריונים לבחינת מידת הפגיעה, ובהם גיל הנפגעות, מערכת היחסים בין הפוגע לנפגעות, זהות נמעני ההפצה, ועוד.

כן צוין כי מדובר בעבירות המתבצעות פעמים רבות על ידי צעירים, ולפיכך המשקל שיש להעניק לגיל הנאשם מוגבל.

תיקון החוק למניעת הטרדה מינית קבע כי פרסום תצלום, סרט או הקלטה של אדם, המתמקד במיניותו, בנסיבות בהן הפרסום עלול להשפילו או לבזותו, ללא הסכמתו, מהווה עבירה, והוא רואה במעשה הטרדה מינית ולא רק פגיעה בפרטיות. התיקון נועד להתמודד עם התקדמות הטכנולוגיה, אשר הקלה על הפצת הסרטונים והתמונות, ומייחס אחריות פלילית לא רק לראשון ב"שרשרת ההפצה", אלא גם לכל מי שקיבל לידיו את תוצרי ההפצה ובחר להעבירם הלאה, כנאשם שבפניי.

ההטרדה המינית בדרך של הפצת סרטונים ותמונות, מציגה את המתלוננות כאובייקט מיני הנתון להנאת המשתמשים באפליקציות הרלוונטיות.

ההפצה נעשית בדרך קלה במיוחד, כשהמפיצים מקבלים בדרך זו טובות הנאה או זוכים ב"מעמד" בגין מעשיהם אלו. בימינו הופכים הסרטונים ל"ויראליים" זמן קצר מהפצתם הראשונית, נפוצים לכל עבר ברחבי המרשתת, מתויקים ומאוחסנים בשרתים עלומים, ויוצאים מחזקת המפיץ, אשר אינו יכול עוד לשלוט על כמות ההפצה ויעדיה, באופן המותיר את הסרטונים והתמונות באתרים ובמכשירים השונים, קיימים ומופצים לעד.

אין המדובר עוד בעיתוני האתמול המושלכים ואיש אינו יודע מה פורסם בהם, אלא בפרסום המכה גלים אינסופיים ואינו נגמר.

בע"פ (ת"א) 70841-03-19 מדינת ישראל נ' מ' ואח', ניתן ביום 1.7.19 (פורסם בנבו), הבהיר בית המשפט המחוזי בענין זה כי יש לאסור מלחמת חורמה בנגע הפצת הסרטונים המיניים המשפילים והמבזים. הובהר כי חיי המתלוננת באותו ענין הוסטו ממסלולם, וכי קיימת אפשרות, נוכח נחיות הסרטונים, כי גם נכדיה יחשפו לסרטונים ביום מן הימים.

בהקשר שונה קבע כב' הש' אלרון בע"פ 5057/22, פלוני נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 28.12.22 (פורסם בנבו) דברים הרלוונטים גם לענייננו –

"...כיום, בידי כמעט כל אדם טלפון נייד המאפשר לו לתעד בקלות רבה אדם אחר במצבים שונים, ביניהם מצבים אינטימיים. בלחיצת כפתור ניתן להפיץ תיעוד זה, ומרגע שהופץ ולו לאדם אחד נוסף – במקרים רבים נחרץ גורלו להגיע לידי רבים".

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 72783-12-20 מדינת ישראל נ' הוכמן

תיעוד זה – פוגעני, אינטימי, שפרסומו משפיל, מבזה ומדיר שינה, נשאר חלק מאוקיינוס המידע האינטרנטי, העלול להגיע לכל משתמשי האינטרנט.

כן עמד כב' הש' שטיין בע"פ 3792/18, פלוני נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 11.11.18 (פורסם בנבו), באשר לעבירות המבוצעות באמצעות האינטרנט ובהעדר מגע פיזי בין הקורבן לתוקף, על אובדן השליטה המוחלט על הגוף בפרט והחיים בכלל, על ביטול הפרטיות, ועל החיים בצל החשש והפחד המתמידים מסחיטה ומביזוי פומבי.

בהתאם לס' 40ט' (4) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), יש להתחשב בקביעת מתחם העונש ההולם גם בנזק שנגרם כתוצאה מהמעשים. כמפורט לעיל, פוטנציאל הנזק בהפצת התמונות האינטימיות אינו סופי, וכפי שתואר בכאב בתצהירי נפגעות העבירה, המעשה ממשיך לרדוף אותן, הן בפועל, נוכח המשך החשיפה לקהלים שונים, והן בתחושת החרדה שלהן נוכח החשש מהמשך החשיפה.

משפורסמו פרטיהן האישיים של המתלוננות, יצר הנאשם מצב בו כל חיפוש שמי עלול להציג את התיעוד המבזה והמשפיל, שוב ושוב.

בהקשר זה יובהר, כי עיון בפסיקה הרלוונטית מלמד כי התנהלות הכוללת צירוף פרטים מזהים של הנשים, על מנת להוכיח כי מדובר בישראליות, אינה חידוש של הנאשם, וכי נאשמים נוספים נוהגים בדרך זו.

משכך, מתחדד הצורך בהרתעת היחיד והרבים, במיוחד נוכח הפגיעה הקשה והמתמשכת במתלוננות, כמתואר לעיל. התצהירים, קשים וכואבים, לימדו על נזקים עצומים ונרחבים, המשפיעים על כל תחומי החיים, על שעות היום והלילה, על הקשר עם הילדים, עם בני הזוג, עם ההורים, עם חברים, מעסיקים, וכן על מפגש עם אנשים לא מוכרים.

ההשפעות כוללות פגיעה ונזק גופניים ונפשיים, ובכללם חרדות, קשיי שינה, הימנעות מקשרים חדשים, חשש לצאת מהבית, היעדרות ממושכת מהעבודה, הזדקקות לטיפול פסיכולוגי, קושי משמעותי בחיי הנישואין, הזדקקות ילדי המתלוננת לטיפול פסיכולוגי, החלפת שם משפחתה של אחת המתלוננות, הטרדות מיניות – ברשת החברתית ובכלל, הזדקקות לטיפול תרופתי נוגד דכאון ועוד.

הנפגעות חשות כי איבדו שליטה על חייהן ועל האינטימיות שלהן, עד כדי פגיעה ברצונן לחיות, ותחושה כדברי אחת מהן - של אונס מתמשך שלא נגמר לעולם.

בנסיבות אלו, נוכח כמות הסרטונים והתמונות, כמות חברי הקבוצות השונות, כמות נפגעות העבירה והאמור בתצהירה, הפגיעה בערכים המוגנים מצויה ברף גבוה.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 72783-12-20 מדינת ישראל נ' הוכמן

בהתאם לסעיף 40 בחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הינו עיקרון ההלימה, ובמסגרתו מצווה בית המשפט לגזור דינו של נאשם תוך קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבות ביצועו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

אשר לקביעת מתחם העונש ההולם, עתרו שני הצדדים לקבוע מתחם עונשי אחד, משעסקינן בעבירות דומות אשר בוצעו באופן דומה. ספק בעיניי אם כך ראוי לעשות, נוכח מבחני ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 29.10.14 (פורסם בנבו), משמדובר בנשים שונות אשר יש מקום להתייחס לכל פגיעה בהן בנפרד, בשים לב לאופי הפגיעה ולמהותה, כמו גם לפרק הזמן הלא קצר בו בוצעו המעשים.

עם זאת, נוכח עתירתם המשותפת של שני הצדדים, ייקבע מתחם עונשי אחד ההולם את כלל מעשי הנאשם.

פסיקת בתי המשפט מלמדת כי במקרים דומים הושתו על נאשמים מאסרים משמעותיים, לצד פיצוי משמעותי לנפגעות:

ברע"פ 1024/21 פלוני נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 17.3.21 (פורסם בנבו), נדון עניינו של מבקש שפרץ לרכב ונטל מתוכו תיק ובו טלפון נייד. בהמשך מצא המבקש שתי תמונות אינטימיות בטלפון הנייד, בהן מצולמת המתלוננת בעירום, והפיץ אותן תוך שהוא נחזה למתלוננת בחשבון האינסטגרם שלה, באופן שאיפשר לכל אחד ממאות עוקבי חשבונה לצפות בתמונות ולהפיצן. זמן קצר לאחר מכן התמונות אכן הופצו באתרים נוספים. המבקש הועמד לדין גם בעבירות נוספות שאינן ממין הענין. הוא הורשע בתום שמיעת ראיות, ונגזרו עליו 45 חודשי מאסר בפועל, לצד פיצוי למתלוננת בסך 16,000 ש"ח ועונשים נלווים. ערעורי המבקש על הכרעת הדין ועל חומרת העונש נדחו. נקבע כי העונש שהוטל עליו מתון ביחס לעבירות בהן הורשע, והוטעם על ידי בית המשפט העליון כי הפצת תמונות עירום של אדם ללא הסכמתו מהווה פגיעה בזכויותיו הבסיסיות לפרטיות, ומבזה אותו ברבים. בית המשפט אף ציין כי נחוצה מדיניות ענישה מחמירה למען הרתעת עבריינים פוטנציאליים. יאמר כבר עתה כי המקרה שבפניי חמור משמעותית, נוכח התכנון המוקפד שבו, כמות הנפגעות, כמות התמונות והסרטונים, ומשך ביצוע העבירות.

בתי"פ (אילת) 43967-07-20 מדינת ישראל נ' מנוס, ניתן ביום 24.1.23 (פורסם בנבו), נדון עניינו של נאשם אשר ביצע עבירות בנסיבות הדומות לעבירות שבפניי. יובהר כי בניגוד לטענת ב"כ הנאשם, עניינו של הנאשם שבפניי חמור מתיק זה – הן בבחינת מהות העבירות בהן הורשע הנאשם, הן בבחינת כמות התמונות והסרטונים, אשר מנתה באותו ענין כ-500, שעה שבעניינינו מדובר בלמעלה מ-3100 תמונות וסרטונים, הן במספר נפגעות העבירה – 6 צעירות ישראליות באותו ענין, אל מול כ-50 בעניינינו.

משכך, התיק שבפניי חמור הרבה יותר מתיק זה.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 72783-12-20 מדינת ישראל נ' הוכמן

באותו ענין נקבע מתחם שבין 14 ל-36 חודשי מאסר. בדומה לענייננו, הנאשם הודה במיוחס לו, חלף זמן ממועד ביצוע העבירות, הנאשם נעדר עבר פלילי ולא נפתחו נגדו תיקים נוספים. על הנאשם הושתו 18 חודשי מאסר, לצד פיצוי לכל נפגעת בסך 5000 ₪, ועונשים נלווים. מהודעת המאשימה עולה כי ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי נמחק בהמלצת בית המשפט.

גם בת"פ (חיפה) 6249-09-21 **מדינת ישראל נ' גברילוב**, ניתן ביום 9.7.23 (פורסם בנבו), נדון עניינו של נאשם אשר ביצע עבירות הדומות לעבירות שבפניי. באותו ענין נטען כי הוא פרסם מאות תמונות וסרטונים המתמקדים במיניותן של לכל הפחות 152 צעירות ישראליות, וכן פרסם פרטים אישיים ודרכי יצירת קשר של לפחות 168 צעירות ישראליות, ללא הסכמתן או ידיעתן. כן ביצע עבירות נוספות. תסקיר שהתקבל בעניינו לימד כי הוא שולב בהליך טיפולי במסגרת צו פיקוח מעצר, והערכת מסוכנות מינית לימדה על מסוכנות מינית נמוכה. שירות המבחן המליץ על השתתפותו במבחן ומאסר לריצוי בעבודות שירות.

בית המשפט ציין כי הנאשם, כנאשם שבפניי, לא הואשם בהפצה הראשונית של התכנים, וקבע כי אין בכך כדי לגרוע מחומרת מעשיו, שכן כל חוליה בשרשרת ההפצה גורמת לפגיעה – מיידית, ונוספת - שאינה ניתנת לשיעור.

נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 2 ל-6 שנות מאסר לאישום הרלוונטי, ועל הנאשם הושתו 40 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים.

מדובר לפיכך ביותר נפגעות עבירה, אך בפחות תמונות, ובמי שהתקבלו בעניינו תסקיר חיובי והערכת מסוכנות נמוכה.

גם בת"פ (באר שבע) 53431-10-21 **מדינת ישראל נ' מיכאילוב**, ניתן ביום 7.9.22 (פורסם בנבו), נידונו עבירות דומות. מדובר היה בפרסום אלפי סרטונים ותמונות של 29 קטינות ו-123 בגירות. גם באותו ענין מדובר היה בנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי אשר שוחרר משירות צבאי בשל בעיות שונות ושירות המבחן מצא כי הוא מתקשה בקשרים חברתיים. נקבע מתחם של 3-7 שנות מאסר, והנאשם נידון ל-5 שנות מאסר.

יצויין כי לאחר הטיעונים לעונש הוגשו לבקשת ההגנה גזרי דין של נאשמים נוספים בעבירות דומות. עיון בת"פ (קריות) 50823-11-19 **מדינת ישראל נ' עוזיאל ואח'**, ניתן ביום 12.7.20 (לא פורסם), מלמד כי נידונו בו שני אחים אשר פרסמו כ-7000 סרטונים ותמונות, ובגזר הדין צוינו 27 נפגעות עבירה. הנאשם העיקרי נידון בהסדר טיעון "סגור" ל-31 חודשי מאסר ולעונשים נלווים. יוער כי ערעורו לבית המשפט המחוזי עסק בסוגיית הקנס, ולפיכך אינו רלוונטי לקביעת מתחם המאסר.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 72783-12-20 מדינת ישראל נ' הוכמן

כן הוגש גזר הדין בת"פ (באר שבע) 47247-11-19 **מדינת ישראל נ' שלו**, ניתן ביום 18.2.21 (פורסם בנבו), במסגרתו נדון הנאשם בשל הפצת תמונות של 3 מתלוננות, וכן בגין ביצוע עבירות נוספות. בהסכמת הצדדים נדון הנאשם ל-9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בנסיבות אלו כל שניתן ללמוד מעונשו לעונשו של הנאשם שבפניי, הוא כי הנאשם ראוי למכפלות מרובות של העונש לו נידון אותו נאשם, משפגע במתלוננות שמספרן רב הרבה יותר ממספר המתלוננות בהן פגע אותו נאשם, וכאשר משתמע מגזר הדין כי באותו ענין בוצעו המעשים בשתי הזדמנויות וללא התכנון והפלטפורמות בהן השתמש הנאשם שבפניי.

בת"פ (חיפה) 19991-07-20 **מדינת ישראל נ' שיך**, ניתן ביום 25.4.21 (פורסם בנבו), נדון עניינו של נאשם שביצע עבירות דומות לאלו הנדונות בפניי, לצד עבירות נוספות. הנאשם הודה בהפצת עשרות אלפי תמונות וסרטונים, המתמקדים במיניותן וחשף תכנים מיניים של כ-187 צעירות ישראליות, בית המשפט ציין כי הגם שמוסכם כי לא הנאשם העלה את החומרים לראשונה לרשתות החברתיות, הרי שאין בכך כדי לגרוע מאחריותו לביצוע מעשי העבירה בהם הורשע. מדובר היה בנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, אשר הודה במעשיו. נקבע מתחם של 6-2 שנות מאסר בכל הנוגע לאישום הראשון, והנאשם נידון ל-4 שנות מאסר בגין אישום זה, ולעונשי מאסר במצטבר בגין האישומים האחרים.

בהתחשב בכל שצוין לעיל, בנסיבות ביצוע המעשים, לרבות פתיחת קבוצת הטלגרם וניהולה, קביעת חוקים וכללים להשתתפות בה, החלפת פרטי המשתמש והחשבונות, ההסתייעות בקבוצות נוספות, כמות התמונות והסרטונים, כמות המתלוננות, הפצת פרטיהן האמיתיים, הנזק שנגרם להן והנזק העתידי, הערכים שנפגעו ומדיניות הענישה, באתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם נע בין 6-2.5 שנות מאסר, לצד ענישה נלווית.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות וגזירת הדין בתוך המתחם, יצוין כי הנאשם הודה במיוחס לו, והוא נעדר עבר פלילי. עם זאת, אני מוצאת להתייחס להשתלשלות האירועים טרם הטיעונים לעונש, המלמדת על נסיון התחמקות מתמשך של הנאשם ממתן הדין על מעשיו. לצד תיאור ההשתלשלות האמורה, אתייחס למסמכים שהתקבלו בבית המשפט נוכח בקשותיה של ההגנה, אשר הביאו לדחיות האמורות.

ראשית יצוין כי לבקשת ההגנה התקבלה בעניינו של הנאשם חוות דעת פסיכיאטרית, טרם הודאתו. מחוות הדעת שהוגשה בחודש יולי 22, עלה כי הנאשם מסר כי הוא מתקיים מקצבת הבטחה, כי הושעה מבית הספר פעמים רבות בשל ארועי אלימות, וכי חווה דכאון קשה בגיל 17. נמצא כי הנאשם אינו סובל ממחלת נפש, הוא בעל כושר שיפוט ובוחר מציאות תקינים, ובעל תובנה מלאה למצבו. כן נמצא כי הוא מאובחן בהפרעת חרדה ובעל מאפיינים אנטי סוציאליים.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 72783-12-20 מדינת ישראל נ' הוכמן

בפתח ישיבת הטיעונים לעונש, ביום 11.9.23, הודע לבית המשפט כי הנאשם אושפז יום קודם בבית החולים "לב השרון". לאחר הדיון הוגש מסמך מבית החולים אשר לימד כי הנאשם פנה לבית החולים יום קודם לדיון. במסמך צוין כי לא ניתן לשלול רווח משני כסיבה לאשפוז.

בדיון שהתקיים ביום 20.9.23, טען הנאשם כי אינו חש בטוב מזה 10 שנים, כי יש לו בעיות נפשיות, והסביר כי לפני הדיון נכנס לחרדות ולא הרגיש טוב. הוא טען כי לא תקין להעמיד לדיון חולה נפש. בא כוחו מסר כי תואמה לנאשם פגישה נוספת עם שירות המבחן, חרף התסקיר שהוגש ואשר לימד על ניתוק הקשר מצד הנאשם, ונטען כי בכוונת הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן. כן נטען כי הנאשם מקבל טיפול תרופתי, והתבקש לאפשר לו לשוב ולפנות לקבלת תסקיר. המאשימה התנגדה לבקשה, עמדה על כך שהנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן, ואף אישפז את עצמו ערב הדיון הקודם ללא כל צורך. משקבעתי כי הטיעונים לעונש לא יידחו, ביקש בא כוח הנאשם להשתחרר מייצוג, וכן טען כי אינו ערוך לטיעונים לעונש, הגם שהדיון נקבע לשם כך (בפעם השניה).

משנידחו בקשות ההגנה ולאחר שהמאשימה טענה לעונש, ביקש ב"כ הנאשם לזמן עדים לעונש. לפני משורת הדיון, נידחו טיעוני ההגנה לעונש.

יאמר כבר עתה כי ההגנה ניצלה התחשבות זו, לפני משורת הדיון כאמור, על מנת להגיש בקשות מרובות נוספות, אשר בסופו של יום התברר כי הן נעדרות בסיס. כך, הגיש ב"כ הנאשם לאחר הדיון האמור, בקשה במסגרתה טען כי לאחר התייעצות עם שירות המבחן ומפקחת בחינוך המיוחד, מבוקש להפנות את הנאשם לוועדת האבחון.

נוכח טענת ב"כ הנאשם בדיון כי תואמה לנאשם פגישה בשירות המבחן, ללא החלטה של בית המשפט בנושא, התבקש שירות המבחן להבהיר את הדבר. כן התבקש שירות המבחן להבהיר עמדתו הנוטענת בבקשה להפניית הנאשם לוועדת האבחון. קצינת המבחן המחוזית ציינה בתגובתה כי ב"כ הנאשם ידע עוד טרם הדיון בפניי, כי הפגישה בוטלה משהובן כי לא היה מקום לתאמה ללא החלטת בית המשפט. כן הבהירה כי שירות המבחן לא בא בהמלצה בדבר הפניית הנאשם לוועדת האבחון.

בנסיבות אלו, נוכח התסקיר אשר לימד על אי שיתוף פעולה של הנאשם עם שירות המבחן, ונוכח העובדה כי הבקשה להפניית הנאשם לוועדת האבחון נעשתה לראשונה כשלוש שנים לאחר הגשת כתב האישום, משהובהר לנאשם כי לא יופנה שוב לשירות המבחן, ונטענה בעלמא, תוך הפנייה לעמדת שירות המבחן, הגם שזה לא המליץ על כך, וציון "יועצת" עלומה, נדחו בקשות ההגנה.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 72783-12-20 מדינת ישראל נ' הוכמן

הסנגוריה שבה והגישה בקשות שונות ומרובות, עמומות במיוחד. כך, טענה כי המשפחה התייעצה עם מומחה, שאת שמו או מומחיותו לא ציינה, אשר סבר כי יתכן שהנאשם סובל מאוטיזם. המאשימה עמדה בתגובתה על כך שמעשי הנאשם מלמדים על מיומנות טכנולוגית ותחכום, כשהנאשם הפעיל מספר חשבונות טלגרם על מנת להקשות על איתורו, יצר וניהל קבוצת טלגרם, ולקח חלק פעיל ודומיננטי בתפעול וניהול קבוצות נוספות.

חרף האמור, בדיון שהתקיים ביום 25.12.23, לאחר ששמעתי את אחיו ואת דודתו של הנאשם, נעתרתי לבקשת ההגנה להפנותו לועדת האבחון. כך, הגם שאף ההגנה אישרה כי הנאשם פנה לאנשי טיפול בעבר, ואלו לא סברו כי הוא סובל מאוטיזם. עם זאת, נוכח טענות ההגנה, ומסמך אשר נכתב על ידי ד"ר כספי, בו צוין כי ייתכן שהנאשם מצוי בספקטרום האוטיסטי וכי האבחנה אינה ברורה בשלב זה. על מנת שמלוא הנתונים יהיו בפניי, מצאתי להפנותו כאמור.

גם הפנייה זו מצויה בסופו של דבר בעוכרי הנאשם, שכן אף היא, כמו מסמכים אחרים, מלמדת כי הנאשם אינו מצוי בספקטרום האוטיסטי, וכי מדובר במי שעושה שימוש בכלים שונים לשם הפקת רווחים משניים, מנסה להחמיר את מצבו, ומתחזה.

ועדת האבחון ערכה את חוות דעתה מספר ימים טרם מועד הדיון האחרון. בחוות הדעת הובהר כי כפי שהתבקש, נערך לנאשם אבחון מורחב נוכח טענת ההגנה לקשיי תקשורת. צוין כי הנאשם סיים תיכון עם תעודת בגרות חלקית, וכן אווז ברשיון נהיגה. הוא גויס לצבא, ולאחר שיחות עם הקב"ן שוחרר. הנאשם טען כי שקע מספר פעמים בדכאון, והחליף מקומות עבודה רבים. בתחום האינטלקטואלי, נוצר רושם שהנאשם מבין סיטואציות באופן מעמיק מזה שנמצא באבחון, וכי הוא מנסה ליצור רושם של בעל אינטליגנציה נמוכה מזו שבפועל. כן נוצר רושם של אדם בעל קשיים שכליים ורגשיים ובעל קשיי תקשורת חלקיים, אשר מנסה להחמיר את מצבו מול הועדה, מגזים, מתחזה ומשתמש במניפולציות.

לא ניצפו כל סימפטומים של חרדה, ותסמינים למצב פסיכוטי או הפרעה מאג'ורית.

הנאשם טען בפני הועדה כי כיום אינו יוצא מחדרו, וכי חווה חרם בבית הספר והתקשה לשמור על קשרים חברתיים משמעותיים. בתקופת ביצוע העבירות הרגיש שהוא "אחד מהחברה" והתייחס למעשיו כעת כאל "דבר גדולי".

צוין כי אין לשלול קווים אנטי סוציאליים באישיותו, וכי ממצאי ההערכה אינם תומכים באבחנת הפרעת תקשורת בספקטרום האוטיסטי. הקשיים החלקיים הקיימים, באים להערכת הועדה על רקע מורכבות אישיותית רגשית.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 72783-12-20 מדינת ישראל נ' הוכמן

נוכח מסקנות הועדה, הובהר כי זו אינה מוסמכת להמליץ על דרכי טיפול, שכן הנאשם אינו מוגדר כבעל מוגבלות שכלית התפתחותית או כבעל הפרעה על רצף האוטיזם.

עוד יצויין כי ההגנה הגישה לעיוני סיכום ייעוץ פסיכולוגי שנערך לנאשם רק ביום 1.10.23 במכון סול לפסיכותרפיה, לאחר המועד שנקבע לטיעונים לעונש. בני המשפחה דיווחו לפסיכולוגית כי הנאשם סובל מקשיים בתקשורת, התפרצויות זעם ודכאון, וכי הוא טופל פסיכולוגית על ידי מטפלים שונים לאורך השנים. הומלץ על אבחון מעמיק, מעקב פסיכיאטרי וטיפול פסיכולוגי, וצוין כי קיים חשד להפרעה דו קוטבית וקשיים המתאימים להפרעת אישיות – הפרעה שכאמור לא אובחנה על ידי הפסיכיאטרית המחוזית.

כן הגישה ההגנה אסופת מסמכים ובכללם מסמכים רפואיים, מסמכים מטעם הביטוח הלאומי, ועוד.

מכתבו של ד"ר כספי מחודש פברואר האחרון, מלמד כי לטענת הנאשם הוא חווה קשיים שונים מגיל צעיר, ובכלל זה קושי בהבנת קודים חברתיים. נטען כי הוא מתקשה בהבנת הוראות, גם פשוטות. לצד דברים אלו צוין כי הנאשם למד במסגרות חינוך רגילות, ללא התאמות או סיוע. כן צוין כי הוא סובל ממורכבות רגשית, מאפיזודות של דכאון, מקושי במיומנות חברתית, ועוד.

אשר לעבירות אותן ביצע, צוין כי הוא מתקשה להבין את משמעות העבירות, אינו מבין את חומרת המעשים, ואת הפגיעה הכרוכה בהם.

ד"ר כספי ציין כי מצבו של הנאשם אינו מגיע כדי הפרעה בספקטרום האוטיסטי, אולם הוא זקוק למסגרת שיקום כוללנית, ובכלל זה לסיוע במגורים, תעסוקה, ועוד.

מכאן שגם הרופא מטעם ההגנה אינו סבור כי הנאשם סובל מהפרעה בספקטרום האוטיסטי. לא למותר להזכיר באשר לקביעות המומחה לפיהן הנאשם מתקשה בהבנת הוראות פשוטות – כי עסקינן במי שפתח קבוצת טלגרם, ניהל אותה וקבוצות נוספות, יצר את חוקיה, שלט בנעשה בקבוצה, החליף שמות משתמש על מנת להקשות על איתורו ועוד.

מר תמיר הוכמן, אחיו של הנאשם, העיד בפניי כי לאורך השנים המשפחה התעלמה מאמירות מוזרות של הנאשם ומהתנהגות לא תקינה, בהן בדיעבד היה מקום לטפל.

האח טען כי אמם של השניים סירבה לטפל במצבו של הנאשם, ולא הבינה שמצבו הנפשי אינו בטוב. לצד זאת העיד כי הנאשם נבדק על ידי רופא לאחר שחרורו מהצבא ועל ידי מספר פסיכולוגים, אולם אלו לא אבחנו אותו נכונה.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 72783-12-20 מדינת ישראל נ' הוכמן

כן העידה גב' אילנה ישראל, דודתו של הנאשם, אשר טענה כי רק לאחר שהשתולל לדבריה באולם בית המשפט במועד שנקבע לטיעונים לעונש, חיברה את הדברים והגיעה למסקנה כי הנאשם מצוי על הרצף האוטיסטי.

לדבריה, מגיל 17 הפגין הנאשם תסמיני חרדה ואובדנות, וכן עבד ב-41 מקומות עבודה בתוך 40 חודשים. אולם עד עתה, אמו לא התירה לו לקבל את הטיפול ההולם. לצד זאת העידה כי הגם שהנאשם פנה בעבר לפסיכיאטרים ופסיכולוגים, אלו לא איבחנו אותו כמצוי על הרצף.

משנשמעו בסופו של דבר טיעוני ההגנה לעונש, הגישה ההגנה לאחר הדיון – ללא בקשה לעשות כן בשלב זה – מכתב של אם הנאשם. האם טענה כי הנאשם מצטער על מעשיו, ולצד דברים אלו טענה כי הנאשם הודה בכתב האישום מבלי לקרוא אותו. יובהר כי הנאשם לקח אחריות על המיוחס לו גם במסגרת דבריו האחרונים לעונש, וכי לא ברורה משמעות דברי האם בהקשר זה. מכל מקום, לא נטען כי הנאשם מבקש לחזור בו מהודאתו.

גם דברי האם כי הנאשם נפגש עם קצינת המבחן, לצד התכתבות אותה העתיקה לכאורה, בה נכתב כי הפגישה מבוטלת – אינם ברורים, ויובהר כי לא נטען על ידי הנאשם או בא כוחו כי הנאשם נפגש בפועל עם קצינת המבחן.

בנסיבות אלו איני מוצאת לייחס משקל לדבריה.

משבאנו לקראת סיום, נזכיר כי הנאשם פגע בנפגעות עבירה רבות, פגיעה קשה ומשמעותית, לאורך זמן, כשמעשיו מתוכננים היטב.

נזקי המתלוננות פורטו בהרחבה לעיל, ויש לקוות כי חרף הפגיעה הקשה בהן, תצלחנה המתלוננות להתגבר על הנזק שנגרם להן, ולדעת כי לא בהן האשמה. אף אם חלקן הצטלם בהסכמה, או הסכים לפרסום בפני אדם כזה או אחר, משלא ניתנה הסכמתן להפצת התכנים, האחריות מוטלת על כתפי המפרסמים לבדם.

אל מול המתלוננות ניצב נאשם, אשר אמנם לקח אחריות על מעשיו, היה צעיר בעת ביצוע המעשים ונעדר עבר פלילי, ואולם במהלך ההליך עשה כל שניתן על מנת לדחות את גזירת דינו, בעטיו נידחו הטיעונים לעונש שוב ושוב, ובסופו של יום, כאמור – מסמכי האבחון השונים מלמדים על אדם מניפולטיבי, המנסה להחמיר את מצבו על מנת לזכות בהקלות במסגרת הליך זה. המסמכים מלמדים עוד כי הוא התייחס למעשיו כאל "דבר גדול", וכי הוא מתקשה להבין את חומרת המעשים ואת הנזק אותו הסב. בנסיבות אלו נמצא כי חרף קשיים מסויימים מהם הוא סובל, אין המדובר בקשיים המצדיקים הקלה בעונשו.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 72783-12-20 מדינת ישראל נ' הוכמן

בהתחשב בקלות ביצוע המעשים, בעובדה כי הפכו לנפוצים, בנזק המשמעותי שנגרם, ובעקרון ההלימה, הרי שאין די במילים קשות ונוקבות. יש צורך בענישה כואבת אשר תבהיר לנאשם ולשכמותו את מידת הסלידה מהמעשים, ואת מידת הפגיעה והנזק הנגרמים ממעשים כגון דא.

אין מנוס מענישה מחמירה אשר תבהיר לנאשם ולאחרים כי יש לנקוט מלחמת חורמה בתופעה הזויה, המשפילה והקשה של הפצת חומרים אינטימיים, לצד פרטים מזהים, ברחבי הרשת. על בית המשפט להציב גבולות ברורים בפני מי שסבר כי באמצעות הקשה על מקלדת, כשהוא ספון בחדרו, יוכל להפיץ מידע אינטימי שהגיע לרשותו, כשהוא מדרבן אחרים לשלוח לו חומרים נוספים, ורואה בנשים הצעירות חפץ ולא אדם.

אשר לעתירה להשתת פיצוי, מצאתי לאמץ את האבחנה שערכה המאשימה בין המתלוננות השונות בהתאם לעבירות שבוצעו כלפיהן, כמקובל בפסיקה. אשר לטענות בדבר מצבו הכלכלי של הנאשם, הרי שבהתאם להלכה הפסוקה, אין במצבו הכלכלי של הנאשם כדי להוות שיקול בהקשר זה, וממילא, על הנאשם יושת ביחס לכל מתלוננת פיצוי מינימלי, שאין בו כדי לשקף ולו מקצת מהפגיעה בה.

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 4 שנות מאסר, בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים ממועד שחרורו ממאסר, לבל יעבור העבירות בהן הורשע או כל עבירת מין.
- ג. פיצוי בסך 3000 ₪ לכל מתלוננת המצוינת בנספח לכתב האישום כ-י"ד, מ"ט, נ-נ"ב. פיצוי ליתר המתלוננות, 42 במספר, בסך 5000 ₪ לכל אחת. הפיצוי הכולל בסך 225,000 ₪ ישולם ב-20 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.4.24 ובכל 1 לחודש שאחריו.

בהתאם להסכמת הצדדים אני מורה על חילוט הרכוש המפורט בכתב האישום.

טוב יעשו רשויות שב"ס אם יצליחו לשלב את הנאשם בהליך טיפולי במהלך מאסרו.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו בבית המעצר "הדרים" ביום 31.3.24 בשעה 8:30 בהעדר מיון מוקדם.

העתק הפרוטוקול יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור כדין.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 72783-12-20 מדינת ישראל נ' הוכמן

ניתן היום, י' אדר ב' תשפ"ד, 20 מרץ 2024, במעמד הצדדים.

אליאנה דניאלי

אליאנה דניאלי, שופטת

